

τῇ ἐποχῇ ταύτῃ ιδίως δὲ ἔξετάζων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας τῶν χρόνων τούτων, ἵτις ὑπῆρξε τὸ ισχυρότερον ἐλατήριον τῆς ἔθνικῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποκαταστάσεως, ἡσχολήθη περὶ τὴν ἀφήγησιν τῶν γεγονότων τούτων καὶ τῆς φιλολογίας μετὰ τῆς ἀκριβείας ἔκεινης καὶ τῆς βαθείας κρίσεως, ἵτις διέκρινεν ἀείποτε τὸν συγγραφέα εἰς πάντα τὰ ὑπόταῦτοῦ προεκδεδομένα συγγράμματα, καταρτίσας οὕτω τὸ κλασικώτατον τοῦτο σύγγραμμα «τὰ Νεοελληνικά» ἐπερ δύναται μὲν νὰ θεωρηθῇ οἶον παράτημα καὶ ἔξακ λούθησις τῶν προεκδοθέντων ἐλληνικῶν, ἐπειδὴ ἐμως τὰ σύγγραμμα τοῦτο ἀρχεται ὅπόθεν καὶ ἡ δουλεία τοῦ ἔθνους, ἥτοι ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Κορίνθου ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου στρατηγοῦ Μαρμίου, ἐντεῦθεν δὲ ἀρχεται καὶ ἐσημέραι προσβαίνει ἡ μετατροπή τοῦ πολιτικοῦ Ἑλληνικοῦ βίου μέχρις δτού τὸ Ἐλληνικὸν ἐγένετο ὄντως Νεοελληνικὸν, διὰ τοῦτο δὲ συγγραφέας διήρεσε τοῦτο εἰς α'. καὶ β'. τομένων ὡς σύγγραμμα αὐτοτελές καὶ δλως ἀνεξάρτητον προελθὼν δὲ ἐξ ιδίας καὶ ἐνδελεχοῦς αὐτοῦ μελέτης κατ' οὐδὲν δὲ ὑστερών ὡς πρὸς τὴν σημερινὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης, ἐγκατελείφθη καὶ τοῦτο σὺν τοῖς λοιποῖς οἶον κληροδότημα τοῖς μεταγενεστέροις. Ἐκ δὲ τῆς σκιαγραφήσεως ὧδε τοῦ βίου τοῦ συγγραφέως ἀποδεικνύεται καὶ τοῦτο ὅτι ὁ ἀκάματος οὗτος ἀνὴρ καὶ τοι ὑπὸ πλείστων πολιτειακῶν ἀσχολιῶν κατεχόμενος οὐ μήν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ διαφόρων σίκογενειακῶν περιπετειῶν περιβαλλόμενος δὲν ἐλειψεν ἐμως τοῦ νὰ ἀναδειξῃ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φιλολογίαν ἔργα καλλιστα καὶ πλείστου λόγου ἄξια, ἀποδοὺς οὕτω καλὸν τὸν φόρον τῆς φιλοπατρίας καὶ φιλοπονίας του.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ.

Ο Αναστάσιος Πολυζωΐδης πατρόθεν Σερραῖος μητρόθεν Μελενίκιος, ἐγεννήθη μονογενὴς ὑπὸ γονέων τὰ περῶτα φερόντων ἐν Μελενίκῳ τῆς Ηακεδονίας τὴν 20ην Δεκεμβριανὸν 1802, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἔξεπαιδεύθη παρὰ καὶ τότε διδασκάλῳ Ἀδάμῳ Ζαπέκῳ τῷ ἐκ Μετσόβου, τινῷ χριστιανῷ, συμμαθητῇ καὶ φίλῳ ἄκρῳ τοῦ Νεοφύτου